

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Phocas M. 22. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

22 Sept. VITÆ SANCTORVM. 461
buiſſet. Et annuit etiam huic Maximianus, in hoc
uno adverſus Chriſti cultores liberalis. Et profe-
ctò in nullis puto canis tam pulchrè vel ſanguis
rubuit, vel laurus viruit. *Ex Surio.*

*Solenter animus ante actionis ſuæ primordia cuncta
debet adverſa meditari; ut ſemper hæc cogitans, ſem-
per contra hæc thorace patientiæ munitus, & quidquid
acciderit, providus ſuperet; & quidquid non acceſſerit,
lucrum putet. S. Greg. 5. Mor.*

S. PHOCAS M. 22. Septembris.

Hortum PHOCAS dum vixit, coluit. Horti
pulcherrimam roſam ipſum non malè horti-
cultorem dixero, tunc præcipuè, ubi ſuo ſe ſangu-
ne rigavit. Cæterum patria illi Sinope fuit, ferax
olim philoſophorum urbs: quibus quidem omni-
bus vel opum vel mortis contemptu certavit oli-
tor noſter. Etenim quidquid hortus ferebat,
prudentiùs PHOCAS in miſeros hoſpitesque,
quàm ille olim in mare abjecit. Jam verò pro Chri-
ſto moriens haud paulò elegantius Chriſtianæ
philoſophiæ ſanguine, quàm noſtrates philoſophi
atramento, ſubſcripſit. Sed audite vos qui fortiter
declamatis, molliter morimini, in lectulis & men-
ſis ſapientes. Adſunt ſpiculatores, qui PHOCAM
ad gladium quærunt. Tecto, menſâ hic ipſe exci-
pit, & hoſpitalitatis teſſeram ſecurus cum hoſti-
bus communicat. Interea quærunt hi quis PHO-
CAS? ubi agat? quibus conſiliis capi, necari poſ-
ſit? Nimirum ait PHOCAS, hunc nulli æquè ac
ſibi notum, nec longè abeſſe, & verò poſtero die
traditurum ſe PHOCAM ſine turbis in manus
ipſorum. Interim tumulum ſibi parat ſuus pridie
veſpillo, poſtridie proditor. Cohorruere ſatelli-

tes, & Jovem hospitem reveriti, manus hospitatis sui sanguine lavare reformidarunt. Sed ille nullam aliam symbolam quàm cædem suam oravit. Accepit ergo hanc, & tumulo suo est conditus. Noverat jam, noverat resurgere flores terrâ obrutos. *Ex Surio.*

Stude cognoscere te ; quia multò melior & laudabilior es, si te cognoscis, quàm si, te neglecto, cognosceret cursum siderum, vires herbarum, complexiones hominum, naturas animalium, & haberes omnium celestium & terrestrium sapientiam. S. Bern. l. Med. c. 5.

S. EMMERANUS M. & P. 22. Septembris.

ORtum hoc sidus in Aquitaniâ est : luxit diu Bojariæ, sed numquam clariùs, quàm cum occidit. Res in hunc modum gesta. Uta Theodoni IV. Bojorum Ducis filia, dum stupri confuetudinem cum Sigebaldo juvene cætera nobili habet, ecce uterus intumescens scelus prodit; ipsa EMMERANO, dum patrem eum dicit, mortem parit. Landbertus enim Utæ germanus scalarum radiis illigato manuum pedumque digitos, aures item naresque & quæ natura velavit, articulatim omnia præsecat, eruit oculos, linguam denique stirpitus avellit. Sed etiam sine hac cum loqueretur EMMERANVS, quid aliud loquebatur, quàm innocentem se mori? Quid? terra & illa quæ sanguinis imbres biberat, & illa quæ tumultum prima dederat, numquam non virenti cespite læta; aër, qui ipsos XL. dies nefas flevit, quod homo fecerat; undæ Danubii & ipsæ cæli lacrimis exundantes; lampadum ignes, qui in eâ pompâ, quæ Ratisponam sacra lipsana advecta sunt, inter omnes ventos pluviasque pertinaciter emicabant;

mira